

عنوان مقاله:

اثرات رشد بهره وری تحقیقات کشاورزی بر کاهش فقر در ایران

محل انتشار:

سومین کنگره علوم ترویج و آموزش کشاورزی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ابوالفضل شاه آبادی - استادیار دانشگاه بوعلی سینا

رقیه پوران - کارشناس ارشد علوم اقتصادی

خلاصه مقاله:

بخش کشاورزی به دلیل ارتباط پیشین و پسین با بخش های خدمات و صنعت نقش مهمی در رشد و توسعه و بنابراین توزیع درآمد و کاهش فقر دارد امروزه برخورداری از منابع اولیه و حتی نیروی کار ارزان و سرمایه فیزیکی رفته رفته اهمیت خود را به عنون مزیت نسبی از دست داده است و افزایش زمین نیروی کار و سرمایه فیزیکی به دلیل نرخ بازده نرولی نمی توان منجر به نرخ رشد مستمر ارزش افزوده بخش کشاورزی شود براساس مدلهای رشد درونزا و بررسیهای آماری افزایش و رشد بهره وری از طریق تحقیقات کشاورزی منجر به حرکت بخش کشاورزی از سطحی به عمقی و رقابت پذیر شدن این بخش در بازار داخلی و جهانی می گردد. بنابراین افزایش سهم رشد بهره وری در رشد ارزش افزوده بخش کشاورزی به عنون مهمترین کانال جهت تحقق رشد مستمر و باثبات بخش کشاورزی ایجاد امنیت غذایی و کاهش نابرابری و فقر محسوب می شود. اما به نظر میرسد که در اقتصاد ایران سیاستهای ناصحیح اقتصادی موجب انحراف قیمت نسبی عوامل اتکار فعالیت های تحقیقاتی به بخش دولت و مقرون بصرفه نبودن انجام فعالیت های تحقیقی و بومی نمودن تکنولوژی های وارداتی در بخشهای اقتصادی از جمله بخش کشاورزی شده است.

کلمات کلیدی:

تحقیقات کشاورزی، ضریب جینی، فقر، ارزش افزوده کشاورزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/131787>

